

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så bliver det fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Adrenalin er en kostbar væske, og man skal passe på med, hvem man giver adgang til sin adrenalin, så jeg vil godt starte med at sige, at jeg ærgrer mig over, at det lykkedes både fru Birthe Rønn Hornbech og kirkeministeren at få adgang til min adrenalin. Det burde ikke være sket, og det beklager jeg.

Jeg blev klar over, hvorfor det var sket, og der er ingen grund til at spilde kræfter og adrenalin på det, og det blev jeg klar over, da jeg hørte den konservative tale nu, for det var virkelig balsam for sjælen. Nu var vi tilbage igen, hvor vi snakkede om kirkens forhold og det, det drejer sig om, nemlig om at komme videre i en debat. Således at det ikke handler om at beskyldte hinanden for noget, men handler om, at vi faktisk i øjeblikket, som det er blevet gjort gældende i forskelligt toneleje i løbet af denne her debat i dag, hvordan vi forholder os relevant til det, der sker på alle niveauer i den danske folkekirke i øjeblikket.

Det handler også om, hvordan vi får landet debatten om brydningsfladerne mellem den danske folkekirke og grundtvigske frimenigheder og derudover også mellem folkekirken andre trossamfund osv., på en måde, så den bliver frugtbar for alle parter.

Kl. 17.05

Jeg opfatter i høj grad Enhedslistens forslag som et indlæg i den debat. Det minder lidt om et indlæg, for det er klart, at hvis det skulle oversættes direkte til lov, så ville det altså have problemer med grundloven. Ikke på grund af økonomien i det, men fordi netop § 4 forudsætter en støtte til kirken. Bl.a. har Kristeligt Folkeparti, eller som de hedder nu Kristendemokraterne, gjort meget ud af at vise, at det først var i 1920, der kom penge mellem kirken og staten på den måde her, og det er ikke dér, det ligger, men det ligger i en række andre forhold. Der er da også i Enhedslistens – undskyld jeg siger det – debatindlæg en række ting, der faktisk bør tages fat på, og meget af det kan man jo tage fat på også under den gældende grundlov.

På nogle punkter vil jeg ikke sige, at Enhedslisten løber åbne døre ind, så langt er vi ikke kommet. På enkelte punkter, f.eks. i spørgsmålet om konfirmandundervisning, er det sådan, at det i stigende grad er noget, der finder sted uden for skoletiden. Især de steder, hvor man

har valgt at bruge 8. klasse til konfirmandundervisningen, fordi det simpelt hen er en klasse, det er mere håndterligt at undervise, synes nogle af os, ligger det uden for skoletiden. Det gør det i hvert fald på Frederiksberg, og jeg tror også det gælder Helsingør Stift og andre steder i landet.

Det kan vi bestemt udmærket støtte, og jeg kan sige til forslaget om økonomien i det, at i det omfang der skal gives statstilskud, skal det gives til det, der er statsopgaver såsom bevarelse af fredede kirker osv. Det har jo i meget, meget lang tid været SF's forslag, jeg tror helt tilbage fra 1992, i stigende grad støttet også af andre og støttet af mange inden for kirken, men altså ikke inden for Folketinget.

Hvis jeg lige skal nævne et par andre ting, kan jeg tage civilregistreringen. Jeg tror, det kommer til at ske, at den bliver flyttet, fordi selv om det var fuldstændig rigtigt, hvad kirkeministeren sagde, at man har betalt denne enorme overførsel over de kirkelige ligningsmidler, og det har været meget, meget dyrt, så kan jeg høre rundtomkring, at mange siger, at nu støtter man, at den bliver flyttet fra kirken.

F.eks. i Sønderjylland, hvor den altid har ligget ovre i det kommunale, ja, der går de altså ikke og mener, at deres kontakt til folket er svagere, end den er i resten af landet. Men det forslag er i hvert fald et, der har opbakning mange steder, og som vi også støtter i SF.

Vi mener altså stadig væk, at der er noget, der hedder religion, som vi godt vil skille lidt ud fra begrebet livsanskuelse. Religionsundervisning hed det også, da jeg gik i skole som barn. Vi forudsætter selvfølgelig, at man lægger vægt på det, der er basis i den danske kultur, så det er ikke meningen, at man skal have det lige over det hele, men at man også skal have kendskab til andre religioner på et solidt niveau, ligesom kendskabet til kristendommen bør være på et solidt niveau.

Jeg kan huske, at jeg som lærer af og til, når eleverne sagde, at de gerne ville høre om fremmede religioner, sagde: Tak, så begynder vi med kristendommen. Og det var af og til med rette, at man tog fat dér. Så det er ikke, fordi den kristendomsundervisning, der er foregået gennem mange år, har gjort et voldsomt indtryk – i hvert tilfælde ikke på alle skoler.

Med hensyn til spørgsmålet om godkendelse af trossamfund mener jeg, at vi har et problem med, at vi ikke har fået opfyldt § 68 og fået lavet en lov om det spørgsmål. Det hænger selvfølgelig stadig væk sammen med, at der er noget, der